

Grunden dertil er den, at der er visse Forsbrydelser eller maaskee rettere Forseelser, som Ministeriet ikke har fundet at være af den Bestaaffenhed, at de passende affsonedes med Tugthuusarbejde; det er navnlig Løsgænger og Betleri. Ministeriet har ikke fundet det passende, at Personer, der gjøre sig skyldige i Løsgænger og Betleri, — for hvilke Forseelser de jo kunne idømmes en meget langvarig Straf, ja endog en uendelig eller livsvarig, forsaavidt de maatte vedblive at forsee sig, — skulde kunne inddømmes i Tugthuset. Jeg vil indrømme, at dette staaer noget i Sammenhæng med det Begreb, man tidligere havde om Tugthuusstraf og Tugthuusarbejde, idet Tugthuset blot skulde modtage Forbrydere, der enten vare inddømte for Livstid eller, naar de vare inddømte for kortere Tid, tillige vare dømte til at miste Vren, til Ragsstrykning eller Brændemærke. Jeg erkjender ogsaa, at efter den nyere Lovgivning er Begrebet nu noget forandret, saa at der i Birkeligheden, som den ærede Taler udhævede, ikke er nogen væsentlig Forskjel paa Forbedringshuusarbejde og Tugthuusarbejde; kun i Kjøbenhavn ere Forbedringshuus og Tugthuusfangerne afsøndrede fra hinanden, men i de provindstale Straffeanstalter, dog med Undtagelse af Straffanstalten i Horsens, findes Forbedringshuusfanger og Tugthuusfanger i samme Lokale og bruges til samme Arbejde, saa at det kun er i Navnet, at der er Forskjel paa dem. Dette, i Forbindelse med den Omstændighed, at der

er Haab om inden kort Tid at faae en fuldstændig ny Straffelov, bevægede Ministeriet til ikke at gaae videre i Forandringen af Bestemmelse om Tugthuus og Forbedringshuusarbejde end til dem, der findes i nærværende Lovudkast. Iøvrigt er Ministeriet gaaet ud fra den Forudsætning ved § 2, at Hensættelsen i Celle maa finde uafbrudt Sted, og at en afbrudt Hensættelse ikke bør kunne formindste den Tid, for hvilken den Paagjældende er dømt. Om den Tid, der findes omtalt i den sidste Passus af § 2, bestemmes til 2 eller 3 Maanedes, forekommer mig ikke at være af Betydning, og forsaavidt det ærede Thing maatte komme til det Resultat at fortrække 3, vil jeg ikke finde Noget derimod at erindre. Ligeledes skjønner jeg heller ikke, at der kan være noget Væsentligt at erindre imod, at § 5 udgaaer, eller at Loven træder i Kraft fra en tidligere Tid end den, som er ansat i Lovudkastet, navnlig fra Lovens Emanation.

Rettelse.

Nr. 1, Sp. 14, Lin. 13 f. o.: „Arbejde“ læs: „Arbejde paa Naremaal“